

Ο Ζαβίρας ἐνλαύθα παρέχει πληροφορίας περὶ τοῦ Μεγάλου Συρίχου, ὑπομνήσας ἑα διαφόρων συγγραφέων, οὓς δὲν ἀναφέρει, καὶ συμπληρούσας τὴν ὑπὸ Δοσιθέου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων, γραφέναν βιογραφίαν τοῦ Συρίχου. Αἱ πληροφορίες εἶναι αἱ ἑξῆς:

Ο Μέλιος γαῖκός ὦν ὠνομάζετο Μάρκος. ἔγεννηθη ἀπὸ γονεῶν εὐγενῶν τῷ 1585. Ἐσπούδασε εἰς Ἰαλιάν, ^{ἐν Πατριαρχείῳ} ῥητορικῶς, μαθηματικῶς καὶ φυσικῶς. Ἠθρήθη καὶ σπουδῇ καὶ ἰατρικῇ, ἀλλὰ τὸν ἠμπούδισεν ὁ θάνατος τῶν γονέων του. Ἐπέδραψεν εἰς τὴν πατρίδα ἔνθα ἱκανὸν χρόνον ἔζησεν ἀπὸ τῆς πατρικῆς κληρονομίας. Κατόπιν ἔλαβε τὸ μοναχικὸν σχῆμα καὶ ἕτερον ἐγένετο ἱεροκήρυξ ἐν τῇ πατρίδι του. Κατόπιν μετέβη εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Ἀγιοφάντου καὶ ἐκεῖθεν ἐχρημάτισεν ἡγούμενος καὶ τοῦ καλῶς διμέναν. Ἀπὸ ἐκεῖ, διὰ τὴν εὐρίαν τὴν ἀναφερομένην ὑπὸ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων, ἔφυγεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν κτελλόν Νέκταρον τὸν τότε ἱεὺς πατριάρχου οὗτος καὶ ἐκεῖθεν μετ' ἱκανὸν χρόνον ἔβησε μετὰ τοῦ Νέκταρου εἰς Κωνσταντινῶν ὅπου διέτριβεν ἀπὸ τοῦ 1630 μέχρι τοῦ 1639 ὅτε ἔγινε πρεσβύτερος. Τῷ 1644 ἐπέδραψεν ἀπὸ τοῦ Πατρὸς διέτριβεν εἰς τὴν Κωνσταντινῶν. Τὴν ἐφ' ἑξῆς ἔσταν ἀπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς ἐκκλησίας μετακληθὼν παρὰ Μα-

ζέμεν τοῦ Καλλιπιδίου εἰς τὴν ἀπὸ τὴν διάλειπον. Τότε παρῆλθεν ἡ Παρ-
θένιος ὁ Β' κατεπείσθη ὑπὸ τοῦ τῶν Ἀγγέλων πείσθους ἵνα διαμερίσῃ αὐ-
τὴν εἰς τὸν λαόν, ἀλλ' ὁ Μελέτιος ἰδὼν αὐτὴν καὶ ἐνκυρίως εἶπεν αὐτῇ δι-
ὰ τὰ διάφανα τῶν πρῶτον, ὅθεν λαβὼν ἐν ἑξ αὐτῶν καὶ ἐνκλῶν εἰς τὸν
"Αἰθνα, ἀφοῦ ἐπιδείξεν τὴν διδοχὴν αὐτῇ ἔδωκεν αὐτῇ τὸ λαὸν καὶ τὴν
νῦν ἀξίους τοῦ ἀναθέματος καὶ τοὺς ἀγοράστους καὶ τοὺς ἀναγνω-
σμένους τῶν. ὅθεν θυμωθεὶς ὁ παρῆλθεν ἡλίσθησεν αὐτὸν κακοποι-
σαι, ἀλλ' αὐτὸς ἐφυγαδύνθη εἰς τὸ Γιάσιον. ॥

